

Teď Bo - ha po - jďme vzý - vat
 a ze sr - dce Mu zpí - vat!
 On v ži - tí ka - ždou chví - li
 nám do - dá - val své sí - ly.

2. My jdem a znenadání / rok ke konci se sklání; / my jdem a prospíváme / a hned rok jiný máme.
3. Jdem mnohou těsnou strážní, / že chvějem se až bázní; / jdem války divným ruchem, / div neklesáme duchem.
4. Neb jako dětem schránou, / když v bouři těžké stanou, / je náruč matky věrné, / jak v přístav se v ni vběhne!
5. Tvé věrnosti buď chvála, / jež všechna jitra stálá! / Dík buď tvé silné ruce, / jež podpírá nás v muce.
6. Své požehnání svaté / snes v dílo započaté / a velikým i malým / buď lásky světlem stálým.
7. Buď opuštěným otcem, / všech v poblouzení vůdcem; / ty, kteří v nedostatku, / dař z lásky svého statku!
8. To všechno račiž přáti / Ty sám mé duše žití, / nám ku prvému kroku / v tom blahém novém roku!